

**TERCER SEMINARI PENSAR
CONFI(n)ADAMENT
HISTÒRIES CRÍTIQUES
GREPPS primavera – maig/juny 2021**

No hi ha dubte que el desplegament del pensament pedagògic ofereix una dimensió diacrònica i històrica que es pot combinar amb una altra de caire més teorètica i sistemàtica que troba els seus referents en la filosofia i la literatura, sense perdre de vista l'àmbit de les ciències de l'educació amb disciplines com ara la psicologia i la sociologia. En qualsevol cas, les dues dimensions, la històrica i la teorètica, s'articulen de manera independent, per bé que mantenen relacions fins al punt que s'estableix una vinculació d'osmosi entre ambdues.

Així, l'antic Departament de Ciències Teorètiques i Històriques de l'Educació va donar lloc a l'àrea de coneixement de Teoria i Història de l'Educació. Altrament, tot indica que no es pot pensar des del no res, sinó que el pensament humà sempre es dona a partir d'una situació vital, des d'un *Sitz im Leben*. Així les coses, el pensament pedagògic no es pot escapar a una raó històrica (Dilthey) que es pot considerar una mena de quarta crítica que completa l'arquitectònica kantiana.

Si l'educació física i intel·lectual es poden inserir en la primera crítica, l'educació moral en la segona i l'educació estètica en el deixant de la tercera crítica, aquesta estructura que va servir per bastir l'edifici de la pedagogia contemporània, es pot completar amb aquesta quarta crítica històrica que va sorgir a finals del segle XIX. D'alguna manera, els hereus d'aquesta tradició històrica, amb Dilthey al capdavant, es poden considerar que constitueixen un punt fonamental de la tradició hermenèutica, en distingir les ciències naturals que busquen explicacions (*Aufklären*) de les ciències de l'esperit que comprenen (*Verstehen*). Aquesta raó històrica, doncs, també ha estat un element clau pel desenvolupament d'un pensament històric-hermenèutic que a través de Hans-Georg Gadamer i Reinhart Koselleck arriba fins a nosaltres.

Tot plegat ha permès la configuració d'una història conceptual i discursiva, on les aportacions al camp de la història de pensament pedagògic del professor Octavi Fullat són destacades, una història que manté relacions amb la història intel·lectual i cultural, i que configura una mena de nou paradigma que es situa en un context d'història post-social.

En aquest marc, el GREPPS organitza aquest nou cicle de *Pensar confi(n)adament*, durant la primavera de 2021, sobre el títol genèric d'històries crítiques, que intenta comprendre el passat per cercar nous horitzons de cara al futur, en la tensió que sempre s'articula entre l'antigor i l'esdevenidor, entre l'experiència i l'expectativa, entre la tradició i la modernitat.

Dia 20 de maig de 2021 (17 hores)

No hi ha temps per al passat... algunes notes sobre la història del pensament pedagògic

Jordi Garcia Farrero (Universitat de Barcelona)

Dia 27 de maig de 2021 (17 hores)

La reconstrucció disciplinar de la pedagogia sota el franquisme:

Víctor García Hoz i la pedagogia experimental

Antonio Fco. Canales (Universidad Complutense-Madrid)

Dia 3 de juny de 2021 (17 hores)

Donar veu als infants. Dubtes i contradiccions d'un procés d'aprenentatge

Núria Padrós (Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya)

La inscripció gratuïta del curs s'ha de formalitzar al següent lloc Web:

<http://www.ub.edu/gidp-matice/faces/formatice?curs=44673>